

John MacArthur

Julens under

Kapittel 1 av boken. Boken kan kjøpes via våre nettsider:

www.ebmedia.no

Copyright © 2011 EB Media AS,
Kvibakken 83, 4365 NÆRBØ

eb[✿] MEDIA

Profeti om julen

Derfor skal Herren selv gi dere et tegn: Se, jomfruen skal bli med barn, hun skal føde en sønn og gi ham navnet Immanuel.

Jes 7,14

For et barn er oss født, en sønn er oss gitt. Herredømmet er på hans skulder, og han skal få navnet Under, Rådgiver, Veldig Gud, Evig Far, Fredsfyrste.

Jes 9,6

Alt dette skjedde for at det skulle bli oppfylt som Herren hadde sagt ved profeten: Se, jomfruen skal bli med barn og føde en sønn, og de skal gi ham navnet Immanuel – det betyr: Med oss er Gud.

Matt 1,22–23

Tilbake til kilden

Guds Ord er stedet vi må begynne – Bibelen. Her finner vi ikke bare kilden til den ekte fortellingen om julen, men også Guds kommentar til den.

Julefortellingen i Bibelen begynner tidligere enn du kanskje ventet – mange hundre år tidligere. Den ene profetien etter den andre i Det gamle testamente lovte at

det skulle komme en frelser – Messias, den salvede – som skulle gjenløse Guds folk. Høydepunktet i alle profetiene om julen, Jesaja 9,6, ble skrevet av Jesaja nesten seks hundre år før Jesus ble født.

Fordi han skrev under guddommelig inspirasjon, kunne Jesaja se fremover i århundrer og gi oss et forbløffende nøyaktig bilde av Frelserens fødsel. Han lovte at det ville bli en mirakuløs hendelse, annerledes enn alt verden noen gang hadde opplevd. Detaljene som Jesaja ga, ble oppfylt altfor nøyaktig til å avfeie sammenhengen som en tilfældighet.

Jesaja forkynte for eksempel at Jesus ville bli født av en jomfru – en kvinne som aldri hadde hatt noe seksuelt samvær med noen mann. Vi vil si mye mer om denne avgjørende sannheten i kapittel 3. Her legger vi bare merke til at det var en av de mest oppsiktsvekkende detaljene i Jesajas profeti. Jesaja 7,14 sier: "Derfor skal Herren selv gi dere et tegn: Se, jomfruen skal bli med barn, hun skal føde en sønn og gi ham navnet Immanu-El." Denne jomfruens navn var Maria.

Navnet *Immanuel* er nøkkelen til dette verset – og selve hjertet i julefortellingen. Det er et hebraisk navn som bokstavelig betyr "Gud med oss". Det er løfte om Gud som kommer i kjød, en profeti om at Gud selv vil komme som et menneskebarn, Immanuel, Gud med oss. Dette lille barnet som skulle bli født, ville være Gud selv i menneskeskikkelse.

Sentrale profetier

i Det gamle testamente oppfylt i julen

En stjerne og et septer kom fra Israel	4. Mos 24,17 Matt 2,1–2
Messias ble født av en jomfru og fikk navnet Immanuel - det betyr: Med oss er Gud	Jes 7,14 Matt 1,18–25
Han ble født i Betlehem	Mika 5,1 Matt 2,1–6 Luk 2,1–7
Messias stammet fra Isai (Davids far), og Herrens ånd var over ham	Jes 11,1–3 Matt 1,1–17; 3,16
Herren reiste opp en stor profet	5. Mos 18, 15–19 Joh 7,40

Hvis vi kunne sammenfatte alle sannhetene om julen i bare tre ord, ville disse ordene være: Gud med oss. For oss er det lett i julen å bli opptatt av Jesus *som et lite barn*. Den store sannheten i høytiden er at Jesus er Gud. Mer overraskende enn en baby i krybben er den sannheten at dette barnet som var lovt, er den allmektige Skaperen av himmel og jord!

Løftet om en konge

For den jødiske nasjonen var Jesajas profeti et budskap om en konge som skulle komme. Jesaja sa om barnet som skulle bli født, at "Herredømmet er på hans skulder" (Jes 9,6). Til en intetanende verden lovte profetien en frelser, Gud i kjøtt og blod, og hans komme ville for alltid forandre menneskets historie dramatisk.

Jesaja 9,6 er absolutt den mest kjente av alle de gammeltestamentlige profetiene om Kristi fødsel. Händel har innarbeidet den i et av de største korene i sitt oratorium *Messias*. Sannsynligvis vil du enten synge det eller høre det mange ganger hver jul.

Tenk over den rike sannheten i dette ene, korte verset. Legg for eksempel merke til de uvanlige navnene denne spesielle sønnen får: "Under, Rådgiver, Veldig Gud, Evig Far, Fredsfyrste". Merkelige titler for et barn, ikke sant? Dette var ikke noe vanlig barn, men en som hadde vært ventet i lang tid. Tre uttrykk i begynnelsen av verset antyder hvem han virkelig er.

Menneskesønn. "Et barn er oss født" slår fast hans menneskelighet. Livet hans begynner som alle andre menneskeliv – som et lite barn. Jesaja sier ikke noe mer

her, men vi vet fra Det nye testamente at Kristus gjennom hele sitt liv møtte alle fristelser som vanlige mennesker møter, men han syndet aldri (Heb 4,15). Til slutt døde han som alle mennesker dør, ikke fordi han selv hadde syndet, men han bar hele menneskehetens synd og skyld. Som et menneske følte han som vi føler, led som vi lider, gråt som vi gråter, og i sin død kjente han til og med syndebyrden.

Guds sønn. Legg merke til det andre uttrykket: "En sønn er oss gitt." Ikke "født"; *gitt*. Denne ordbruken taler om Frelserens guddommelige preeksistens. Også her kjenner vi den fulle sannhet om det Jesaja bare antyder: at han eksisterte før sin fødsel. Allerede Gud, den andre personen i Treenigheten, han ble gitt til oss for å bli vår Frelser. "... han som, da han var i Guds skikkelse, ikke holdt det for et røvet bytte å være Gud lik, men uttømte seg selv idet han tok en tjeners skikkelse på seg, da han kom i menneskers liknelse" (Fil 2,6-7). Han kom som Guds Sønn – Gud i menneskekropp – for å seire over synd og død for alltid. Han er den fullkomne Guds Sønn, løftet for alle tider, Israels hellige, nasjonenes lengsel, lyset i mørket, det eneste håp for vår tapte verden.

Kongenes konge. "Herredømmet er på hans skulder" peker utover den første julen til en tid som fortsatt ligger i profetisk fremtid, når Kristus skal herske over et virkelig, jordisk, geopolitisk kongedømme som omfatter alle kongedømmer og herredømmer i verden (se Sak 14,9 og Dan 2,44). På den dagen vil herredømmet over hele verden hvile på hans skulder, og han vil herske over et verdensomspennende kongedømme med rettferdighet og fred.

I mellomtiden virker hans herredømme i det skjulte. Hans kongedømme og herrevelde virkeliggjøres inne i dem som stoler på ham og adlyder ham som sin Herre. Selv om Kongen nå ikke regjerer på en synlig måte, hersker han i hjertet hos sitt folk (se Luk 17,20–21). Dette styresettet preges av rettferdighet og fred, slik det vil være i det kommende verdensvide kongedømmet. Det er slik at alt som særpreger det fremtidige jordiske kongedømmet, til en viss grad gjenspeiles i dette nåværende, usynlige kongedømmet.

Et annet slags kongedømme

Hva er disse særtrekkene? Hva er det som skiller Messias' herrevelde fra verdens herredømmer? Navnene som Jesaja bruker i juleprofetien, peker på fire unike kjennetegn på Messias' kongedømme – slik det ytrer seg både nå og i fremtiden – som er annerledes enn all verdslig makt.

Ingen forvirring – Han er Under, Rådgiver. For det første har Messias' kongedømme et svar på verdens uorden. Norsk Bibel har som King James-utgaven et komma mellom Under og Rådgiver, men i flere moderne utgaver står det "Underfull Rådgiver".

Mens Jesus levde på jorden, demonstrerte han sin visdom som rådgiver. Legg merke til hvordan Det nye testamente skildrer møtet med mennesker som hadde spørsmål til ham. På en forunderlig måte visste han alltid hva han skulle si, når han kunne nå inn til et søkende hjerte, og når han måtte refse en gjenstridig sjel.

Vitnesbyrdet fra dem som hørte ham, var: "Aldri har noe menneske talt slik som denne mannen!" (Joh 7,46).

Kristus er kilden til all sannhet. Han sa: "Jeg er veien og sannheten og livet" (Joh 14,6). Det er ham vi til sist må vende oss til for å få noen mening i det som er forvirrende i livet.

Dessverre vender de fleste mennesker seg alle andre steder med sine spørsmål. De går til psykologer, psykiatere, psykoanalytikere, filosofer, religiøse kvakksalvere, astrologer og andre menneskelige rådgivere. Men den mest avgjørende sannhet av alle – den eneste virkelige livsforvandlende sannhet – er den sannheten vi finner i Jesus Kristus. Han er det eneste og endelige svaret på alt som er forvirrende i livet.

Ville ikke du ha likt å ha en rådgiver som vet alt? Jesus er den rådgiveren. Han vet alt om deg; han vet alt om nøden i hjertet ditt; han vet hvordan han skal komme deg til hjelp i den nøden. Han gir også alltid vise råd til dem som vil høre og adlyde ham.

Intet kaos – Han er Veldig Gud. For det andre er hans kongedømme enestående fritt for kaos. Kongen er den Veldig Gud. Han er den mektige som i skapelsen brakte orden ut av kaos. Skriften sier: "Gud er ikke uordens Gud, men freds Gud" (1. Kor 14,33). Det betyr at kaos er helt motsatt av det han er. Han er ordens Gud, og han har makt til å skape den.

Kristus, Kongen, elsker å tre inn i et kaotisk liv og ikke bare gi gode råd, men å vise sin guddommelige makt ved å skape orden i kaoset. Som en Underfull Rådgiver forteller han ikke bare sine undersåtter hva de skal gjøre, men han gir dem også kraft til å gjøre det – fordi han er Veldig Gud.

Menneskelige råd kommer ikke lenger enn til punktet om makt – det vil si at en menneskelig rådgiver ikke har noen evne til å gi en person kraft til å gjøre det rette. Når vi holder dette sammen med det faktum at denne verdens visdom er dårskap (1. Kor 3,19), forstår vi hvorfor menneskelige råd vanligvis bare etterlater et verre kaos i sitt kjølvann.

Men i Jesus har vi en Herre som ikke er avhengig av denne verdens visdom. Han er Gud, og fordi han er Gud, kan han tilgi synd, seire over Satan, frigjøre mennesker fra det ondes makt, frelse dem, svare på deres bønn, lege deres knuste hjerter og herske over et fornyet liv, fordi han skaper orden i vårt kaos.

Ingen forviklinger – Han er Evig Far. Vi har lett for å vri oss når vi hører ordet herredømme. Det får oss til å tenke på en administrativ labyrint med masse rød tape. Messias' kongedømme er ikke slik. Her trengs ikke noe byråkrati; han trenger ikke noe hjelpemannskap; han behersker selv styret. Han kan gjøre det fordi han er den Evige Far, eller som det bokstavelig lyder i Jesaja 9,6: "Evighetens far".

Dette uttrykket refererer til den bibelske sannheten at Kristus er skaperen av himmel og jord. I Hebreerne 1,10–12 taler Gud, Faderen, til Kristus, Sønnen, og sier: "Du, Herre, la i begynnelsen jordens grunnvoll, og himlene er dine henders verk. De skal gå til grunne, men du forblir. De skal alle eldes som et klesplagg, som en kappe skal du rulle dem sammen, som et klesplagg skal de skiftes. Men du er den samme, og dine år tar aldri slutt." Ifølge Gud Faders eget vitnesbyrd er altså Sønnen – Jesus – den personen i guddommen som skapte tiden ut av evigheten og dannet universet av ingenting.

Ingenting er for vanskelig for Skaperen og ham som opprettholder alt. Evigheten og alt det innviklede i den er ingenting for ham som er Alfa og Omega, den første og den siste, begynnelsen og enden – Evighetens far. Fra begynnelsen forkynner han enden (Jes 46,10). Det betyr at han helt fra starten forkynner hvordan alt vil bli. For en trøst det er å vite at han har fullstendig og suveren kontroll, han ser slutten på alt, og han garanterer at alle ting vil virke sammen til det aller beste for alle borgere i hans rike (Rom 8,28). Dette løftet alene ordner opp i mye kaos, gjør det ikke?

Verden blir mer og mer komplisert. Og mange menneskelige styresmakter synes å eksistere først og fremst for å gjøre det slik. Vi lager byråkratier og tror at det er den eneste måten å håndtere kompleksiteten i livet på, og så fører det bare til at livet blir mer innviklet.

Men Messias' styre er enkelt og ukomplisert.

Da Jesaja profeterte om kongedømmet, skrev han om den hellige veien: "Ingen uren skal gå på den, men den hører hans folk til. Ingen veifarende, ikke engang dårer, skal fare vill" (Jes 35,8). Hans vei er så enkel at selv ikke dårer skal gå seg vill.

Ingen konflikter – Han er Fredsfyrsten. Og så til slutt er det ingen konflikter i Messias' kongedømme, fordi han er Fredsfyrsten.

Han gir fred fra Gud (Rom 1,7) til alle som tar imot hans nåde. Han skaper *fred med Gud* (Rom 5,1) for dem som overgir seg til ham i tro. Og han gir *Guds fred* (Fil 4,7) til dem som vandrer sammen med ham.

I julen hører vi at ved begynnelsen av hans jordiske liv forkynte englene *fred på jorden* (Luk 2,14).

Det har aldri vært virkelig fred på jorden på den måten vi tenker det. Krig og rykter om krig har kjennetegnet alle de to tusen årene siden den første julen, og hele tiden før det.

Kunngjøringen om fred på jorden hadde to punkter. For det første var det et budskap om ankomsten til den eneste som til slutt kan skape varig fred på jorden (det vil han gjøre når han kommer for endelig å opprette sitt kongedømme på jorden).

Men mer betydningsfullt er det at det var et budskap om at kvinner og menn kan få Guds fred. Les ordene i Lukas 2,14 nøye: "Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden, *i mennesker Guds velbehag.*"

Hvem er de som Gud har velbehag i? Det er de som har overgitt styringen av livet til ham: "Herren har behag i dem som frykter ham, som venter på hans miskunn" (Sal 147,11).

Hvorfor bør vi frykte ham og vente på hans miskunn? Fordi vi er syndere og trenger tilgivelse (Rom 3,23). Vi må først erkjenne vår synd, hvis vi vil at Gud skal styre livet vårt. Men den gode nyheten er at Kristus ga sitt eget syndfrie og skyldfrie liv for oss, for å dø for våre synder og frelse oss fra Guds vrede (Rom 5,6–9). Vi kan ikke gjøre noe for å fortjene hans velvilje, men han lover frelse hvis vi vender oss fra syndene våre og tar imot ham i tro (Ef 2,8–9; Rom 6,23).

Så da englene forkynte fred på jorden, handlet det først og fremst om en meget personlig, individuell forståelse av Guds fred, som vokser frem fra et førstehånds kjennskap til Fredsfyrsten.

I Jesaja 9,7 leser vi videre: "Så skal herredømmet bli stort og freden bli uten ende over Davids trone og over

hans kongerike. Det skal bli gjort fast og holdt oppe ved rett og rettferdighet, fra nå av og til evig tid. Herrens, hærskares Guds nidkjærhet skal gjøre dette."

Det betyr at hans fullkomne herredømme og fullkomne fred vil vokse og bli bedre og bedre. Det minner meg om en kjent sang, *Som en strøm av nåde*, der det lyder: "Rikere den flommer i fra år til år. Vinter, vår og sommer nye dybder når."

Hvordan kan noe som er fullkomment, bli bedre? Det er en av hemmelighetene i Messias' herredømme. Det blir bare bedre og bedre, og den fullkomne fred blir dypere og dypere.

Her har vi budskapet om julen i profetisk form. Det er den gode nyheten om Guds svar på all forvirring, kaos, forvikling og konflikter i livet. Det er gaven som blir gitt i ham som er et nyfødt barn og likevel var Faderen fra evighet. Han er bare et uskyldig barn, likevel er han en klok rådgiver og mektig konge. Han er Gud med oss. Synes du at disse sannhetene er vanskelig å fatte, har du fått et glimt av sannheten om julen.

Tenk på dette: hans skuldre er brede nok til å herske over et evig kongedømme. I sin barmhjertighet gir han likevel sin fred og sitt rike til mennesker som deg og meg, vi som har gjort opprør mot hans rettferdighet. Han er en evig hersker, likevel valgte han å komme som et lite barn, slik at han kunne leve i vår verden – som Immanuel, Gud med oss.

Et barn er *oss* født. Hvem er "oss"? Alle? Nei. I den sammenhengen det står, taler Jesaja om dem som tror – som gleder seg i Gud (Jes 9,3). Det er ingen frelser, ikke noe håp, ingen fred, ikke et evig liv, ingen stor makt og

ikke noe klokt råd for dem som ikke kjenner Jesus Kristus.

Men de som tar imot ham i tro, samles i hans rike. Deres liv blir forvandlet ved hans makt. Han blir deres rådgiver. Og det blir stadig bedre og bedre!

La herredømmet over ditt liv hvile på hans skuldre.